

Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Oslo 9. februar 2009

HØRINGSUTTALElse – "UTREDNING OM MULIGHETEN FOR INDIVIDUELT KANALVALG I KRINGKASTINGS- OG KABELNETT"

Vi viser til Kultur- og kirkedepartementets høringsbrev datert 27.10.2008 angående Medietilsynets utredning om muligheten for kanalvalg i kringkastings- og kabelnett. Norwaco har fått utsatt høringsfristen til 9. februar d.å.

Norwaco har noen presiseringer og kommentarer til enkeltpunkter i utredningen.

"2.1.2 Kabel"

I Medietilsynets rapport anslys det at om lag 50 prosent av kabelnettene er digitalisert i dag, og at med samme takt framover, vil alle nett være digitalisert i løpet av de neste to-tre årene. Norwaco har ca 1000 kunder, hovedsakelig kabelnett. Mange av disse er små beboernett, fellesantennelag, SMATV-nett og institusjoner. Det er etter Norwacos erfaring sannsynlig at mange av disse ikke har økonomiske ressurser til å digitalisere nettene sine. Om digitaliseringstakten har vært høy til nå, vil den antakeligvis avta fordi den gruppen som ennå ikke har digitalisert nettene sine ikke har økonomi til det. Det vi har sett, er at mange nett går over til å få signaler fra en av de store, kommersielle aktørene. Vi får med andre ord en markedskonsentrasjon som en følge av digitaliseringen.

"2.1.6 Rettighetshaverne"

Det er ikke riktig når det i utredningen hevdes at Norwaco klarerer rettigheter etter § 45a i åndsverkloven. Samtidig og uendret videresending av radio- og fjernsynskanaler er ikke bare hjemlet i åndsverklovens § 45a, men også i § 34. § 45a gjelder kringkastingsforetaks egne rettigheter. Øvrige rettigheter i kringkastingssendinger er hjemlet i § 2 om opphavsmannens enerett til eget åndsverk, § 42 om utøvende kunstneres enerett til sin fremførelse og § 45 om produsenters enerett til egen produksjon. I henhold til § 34 kan eneretten til videresending bare utøves gjennom organisasjon godkjent av Kultur- og kirkedepartementet, som i dette tilfellet er Norwaco.

Norwaco gir samtykke til samtidig og uendret videresending av radio- og fjernsynssendinger på vegne av opphavsmenn, utøvende kunstnere og produsenter, mens kringkastingsforetakene gir samtykke for sine rettigheter, som er nedfelt i § 45a og eventuelle ervervede rettigheter. Distributørene trenger således både samtykke fra kringkaster og Norwaco. Sammen med

kringkastingsforetak som har gått sammen i samarbeidet UBON (Union of Broadcasting Organizations in Norway), tilbyr Norwaco en avtale der alle rettigheter i en rekke public service-kanaler er klarert.

I tillegg klarerer Norwaco musikk- og andre enkeltrettigheter i over 100 norske og internasjonale kanaler.

Det gir derfor et uriktig bilde av Norwacos virksomhet når det i utredningen hevdes at Norwaco kun klarerer rettigheter etter § 45a, og at vi kun tilbyr avtale om videresending av public service-kanaler. De øvrige rettighetene Norwaco klarerer i internasjonale/kommersielle kanaler utgjør en viktig del av vår virksomhet.

"2.2 Kanalpakker som forretningsmodell"

Norwaco forholder seg til fjernsynsdistributørene, og legger seg ikke opp i hvordan distributørene pakker kanaler ut mot sluttbrukerne (dvs. den enkelte fjernsynsabonnent). Hvilken forretningsmodell de velger, er opp til den enkelte distributør. Til poenget i utredningen om at "dersom kanalene blir solgt individuelt, vil distribusjonskostnadene øke" (s. 9), kan det likevel påpekes at enkeltkanaler hos de store distribusjonsselskapene i dag er dyrere enn kanaler i en pakke.

"5.2.1 Enkeltkanaler gir høyere pris"

Selv om Norwaco ikke legger seg opp i hvordan distributørene setter sammen programpakker, er de avtalene fjernsynsdistributørene inngår med Norwaco basert på at distributørene tilbyr kanaler i pakker. Grunnen er at det er slik bransjen i dag er strukturert. Prisstrukturen på tv-kanaler i Norwacos såkalte Fellesavtale, er slik at man betaler en pris for kanaler i grunnpakke, og en annen pris for kanaler i tilleggspakke. Prisen for kanaler i grunnpakke har dessuten en degressiv struktur, slik at distributørene betaler kr. 21,25 for de to første kanalene i en grunnpakke, kr. 17,10 for kanal 3 og 4, kr. 14,70 for kanal 5 og 6, osv. Dersom distributørene tvinges til å oppløse tv-pakkene sine og bare tilby individuelle kanaler, må hele avtalen reforhandles fordi forutsetningene for vederlagsnivået blir endret.

I tilknytning til kulepunktet om "[h]øyere administrative kostnader og investering i ny infrastruktur", vil Norwaco bemerke at et krav om å tilby individuelt kanalvalg, vil favorisere de store, kommersielle distributørene som allerede har, eller har økonomi til å innføre, fakturerings- og bestillingssystemer som håndterer dette. Blant Norwacos ca. 1000 kunder, er det mange mindre kunder som vi vanskelig kan se har mulighet til å håndtere følgene av en slik regulering. Det store flertallet av Norwacos kunder rapporterer dessuten årlig hvilke kanaler de videresender. Dersom individuelt kanalvalg innføres, må Norwaco legge om til hyppigere og mer kompliserte rapporteringsrutiner, for å fange opp endringer i antall tilknytninger per kanal. Grunnen er at det i "7.2 Konsekvenser for øvrige deler av regelverket", står at distributørene selv må få bestemme hvor ofte sluttbrukerne kan endre hvilke kanaler de ønsker å abonnere på (s. 23), dersom individuelt kanalvalg blir regulert i kringkastingsloven. Dette vil påføre høyere administrasjonskostnader for Norwaco. I tillegg vil det gjøre det mer tidkrevende for Norwacos kunder å rapportere.

"5.3 Konsekvenser for mangfoldet"

Norwaco tilbyr over 90 kanaler gjennom Fellesavtalen, der alle rettigheter er klarert for videresending av Norwaco og UBON. Av disse er ca halvparten såkalte særskilte kanaler som henvender seg til små språkgrupper i Norge. Disse kanalene har få abonnenter. Men også de europeiske public service-kanalene, bortsett fra de svenske, har i dag få abonnenter i Norge. Det er et relativt stort kanalmangfold i Norge i dag, men de fleste kanalene har få seere.

"7.3 Teknologinøytral regulering"

I Medietilsynets rapport, legges det vekt på at eventuell regulering skal være teknologinøytral. Norwaco er også tilhenger av teknologinøytral regulering, men vil påpeke, slik rapporten også gjør, at det ikke er slik i dag. Kabel-tv-plattformen har formidlingsplikt og krav om abonnementvalg, som de andre distribusjonsplattformene ikke har. Det betyr ikke at Norwaco mener at disse reglene bør innføres på de andre plattformene, men at lik regulering bør tilstrebtes for alle distributører, uansett plattform.

Med vennlig hilsen
for Norwaco

Cathrine Nagell
direktør